

163-3
L 344

1000

J. Avotiņš

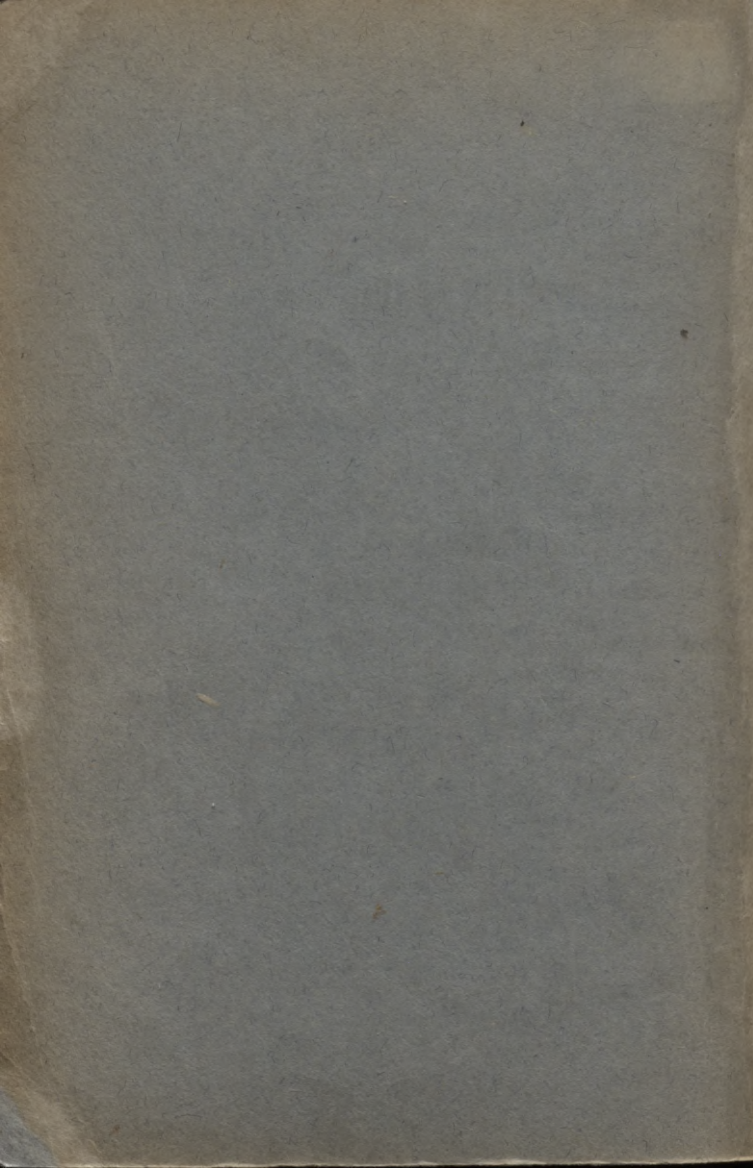
Padomi precību kandidātiem

ar 300 aforismiem par mīlu,
laulību un sievietēm līdz ar

Laimes atslēgu iemīlējušamies

Rīgā, 1933.

Autora apgādībā

L 63-3
344

Dubol¹²¹
L
O

J. Avotiņš

Padomi precību kandidātiem

ar 300 aforismiem par mīlu,
laulību un sievietēm līdz ar

Laimes atslēgu iemīlējušamies

Rīgā, 1933.

Autora apgādībā

L-1

L. V. R.

~~248965~~

0309061278

E. Pīpiņa un J. Upmaņa spiestuve, Rīgā, Marijas ielā 10

Padomi precību kandidātiem.

Draugs, tu esi iemilējies?

Nu tad uzmanies!

Visām gribas apprecēties,

Tadēļ uzklausies:

Neņem sievu „gudrinieci“ —

Tā sāks tevi smiet;

Neņem arī „vientiesīti“ —

Kauns būs ļaudīs iet.

Neņem kuŗa milē „štāti“ —

Tā tev' izpostīs;

Neņem kuŗai „īsi mati“ —

Prāts tai divtik īss.

Nepreci ar „lielu pūru“ —

Sevi pārdosi;

Nepreci no augstas kārtas —

Sievu zaudēsi.

Neprecies ar „pārāk jaunu“ —

Paliksi drīz lieks;

Neprecies ar „pārāk vecu“ —

Kļūsi skolinieks.

✓ Neņem kuŗai „vīrs jau miris“ —
Tev var tāpat iet;
Neņem kuŗu „likums šķīris“ —
Šķirtenes mēdz skriet.

✓ Neprecies ar „skaistuliti“ —
Ragus dabūsi:
Neņem veiklu „aktrisīti“ —
Nerru spēlēsi.

✓ Neprecies ar „dejojāju“ —
Tā tev' dancinās;
Neņem „operdziedātāju“ —
Tā tev' apdziedās.

Dabā zied daudz brīnišķīgas,
Skaistas puķītes;
Latvijā daudz tikumīgas,
Cēlas skuķītes.

✓ Piespraud sev tik to ziediņu
Smaržojot kas zied;
Nem par sievu to meitiņu
Štrādājot kas dzied!

1.

Ja tevi kara laukā sauc,
Tad pielūdz Dievu vienreiz;
Ja tāļu jūras ceļu brauc,
Tad piesauc Viņu divreiz,
Bet ja tu taisies ņemt sev sievu,
Tad pielūdz vismaz trīsreiz Dievu.

2.

Pirms dodies laulībā turi „abas acis“ vaļā, bet pēc laulības piemiedz „vienu aci cieti“, tad tu panāksi vislabāko laulības kopdzīvi.

3.

Kur ir tā laulības dzīve, kurā nav neviena „bet“?

4.

- Kas precas, saņem aizzēģelētu rakstu, kuŗa saturu tas dabū zināt tikai tad, kad tas jau pa tālu iebraucis „laulības jūrā“.

5.

Kas par skaistu tupelīti, es to labprāt noskūpstītu! Nu, tad tikai apprecies, tad jau tas tev arī būs jādara.

6.

Ar īstu mīlu ir tāpat kā ar spokiem: visa pasaule par tiem runā, bet ļoti reti ir kāds tos patiesi pats redzējis.

7.

Par muļķīgu uzskata to mīlu, kuŗa pagājusi, bet par gudru to, kuŗa pašreiz iet vaļā.

8.

Patiesā mīlā valoda izsaka mazāk nekā skūpsts, skūpsts mazāk nekā skats, skats mazāk nekā rokas spiediens; tā tad ar rokas spiedienu var izteikt visu.

9.

✓ Laulības tiekot debesīs slēgtas, tādēļ arī pēc kāzām tik daudz jaunlaulāto izkrīt no mākoņiem.

10.

✓ Kas ir atraitnis? Atraitnis ir tāds notiesātais, kuŗš savu sodu jau ir izcietis.

11.

Daudzi no mīlas zaudē prātu, bet citi vēl sliktāk: tie pazaudē visu savu mantu.

12.

Mīla ir jūtas, kuŗas pārņem sievieti, kad viņa dabū zināt, ka viņas jaunais paziņa ir — miljonārs.

13.

Kas bauda vislaimīgāko ģimenes dzīvi? Bez bērnu atraitnis.

14.

Ir divējādas sievietes: vienas grib skaistas drēbes, lai būtu skaistas, otras grib būt skaistas, lai viņām būtu skaistas drēbes.

15.

✓ Cik ilgi pietiek sievietei būt projām, lai vīram būtu iemesls uzskatīt, ka viņa sieva bijusi tam neuzticīga? Talmuds atbild: Tik ilgi, cik laika paiet, lai uzvārītu olu un to apēstu.

16.

Īsts prāta vīrs mēdz uzsvilpot bez bēdām
Kad sieva pazuduse tam bez pēdām,
Tik nelga meklē nozudušo lelli
Kas līdz ar velnu aizskrējusi ellē.

17.

Milā ir patīkams vienīgi sākums, tāpēc nebrīnāties, ka sievietēm tīk arvien no jauna sākt jaunu mīlu.

18.

Sievietes skaistums ir tāds kapitāls, kurš nenes procentus un nepieaug, bet turpretī samazinās un ar laiku gluži nodilst.

19.

Iemīlējušies ir akli un tā kā nu akls aklam ceļu rāda, tad tie arī abi iekrīt — laulībā.

20.

Skaistuma dēļ precēties ir tikpat neprātīgi, kā rožu dēļ muižu pirkt; pēdējā rīcība būtu pat daudz prātīgāka, jo rozes vismaz katru gadu atkal no jauna zied.

21.

Sievietes ar mazām, daiļām kājiņām klūp un krīt daudz ātrāk un biežāk nekā tās ar lielajām un neglītajām kājām.

22.

Sieviete arvien mēdz prasīt, lai vīrietis kļūtu „citādāks“, bet kāds tad, tā viņa pati īsti nezina. Man jāsaka, ka nava nekā „citādāka“ par vīrieti, tikai jāprot viņu pielietot un visam tas derēs.

23.

Skaists tērps ir ne tikai priekšvārds sievietei, bet ļoti bieži arī visa grāmata, t. i. viss viņas dzīves saturs.

24.

Izdzēs uguni un visas sievietes būs gluži vienādas.

25.

Vīrs var jau nu gan savā dzīvē izdarīt daudz muļķību, bet pie tam viņam izpalīdz pa lielākai daļai — viņa sieva.

26.

Masku balle ir izdomāta priekš neglītām sievietēm, lai tās varētu mazliet atpūsties no sava neglītuma.

27.

Sievietes neglītums tomēr ir vienā ziņā pārāks par skaistumu, jo tas nekad nav viltots.

28.

Vīrietis varbūt pievil gan sievieti vairāk, bet par to sieviete pievil vīrieti jo pamatīgāki.

29.

✓. Sieviete ir viens paņēmieni padarīt vīrieti laimīgu, bet simts paņēmienu padarīt viņu nelaimīgu.

30.

Ideāla laulības dzīve varētu būt vienīgi tad, ja vīrs un sieva tiešām darītu tikai to, kas arī tiešām cēls un labs.

31.

Pazinēji liecina, —
Un tā droša ķīla:
Slimu milu dziedina
Tikai — otrā mila.

32.

Mūsu laikos pēc nomirušas sievietes vairs neviens nebrauc pat uz paradīzi, bet par to tagad pēc dzīvas sievietes dažs labs skrien pat uz elli. ✓

33.

Sievietes asaras ir gandrīz vienumēr tikai mākslīgs — minerālūdens.

34.

Kas neapprecas, tas nekad nebūs tik laimīgs, kā viņš to vēlētos, bet arī tik nelaimīgs kā tas bīstās.

35.

Skūpsts var gan izplatīt lipīgas slimības, bet par to kvēlošs skūpsts var nonāvēt pat visus nāvīgos bacillus.

36.

Ir divējādas sievietes pasaulē: tādas, kuŗām ir sirds un tās tad mīlē vienu un arī tādas, kuŗām nav sirds un tās tad mīlē simts vīriešus. ✓

37.

Ikkatra sieviete var valā tikt no vīrieša mīlas, bet vīrietis — ja to ielenc sievietes mīla — tikai retos gadījumos spēj izrauties no viņas uzbāzībām.

38.

✓ Amors ir liels bērns un sieviete ir — viņa lelle.

39.

Skūpstis ir mīlas zīmogs un līdz ar to arī zīmog-
nodoklis par parādīto mīlu.

40.

Patiesībā tomēr skūpstis, kā liekas ir izdomāts,
lai tikai likvidētu, kaut uz acumirkli, pārlicēģo sie-
viešu plāpību.

41.

Tas patīkamais pie sievietes skūpstā ir tas, ka
viņai pie tam ir gribot negribot jāklusē.

42.

Sievietes par „grēku nožēlošanu“ sauc atmiņas
par saviem grēkiem līdz ar nožēlošanu, ka tās ne-
var vairs tos atkārtot.

43.

Ja sieviete sarkst par „dažām lietām“, tad viņa
šīs lietas jau zina un tāda sievietes kaunība nevar
būt vairs nevainība.

44.

Visas sievietes cenšas gan apprecēties, tomēr
lielākā daļa no viņām vēlētos laulības dzīvi turpināt
kā neapprecētas.

45.

Pat tai ugunīgākai, velnišķīgākai sievietei
Dievs dod baloža spārnus un bērna maigumu, lai tā
padarītu vīrieti par savas miesas un kaislību vergu.

46.

Vīrietis mēdz apbrīnot ✓
To, ko iemiļo;
Sieviete mēdz milēt to,
Kuŗu apbrīno.

47.

Precēties tādēļ, lai apmierinātu dzimumtieksmes, ir tikpat daudz kā mesties upē, lai dzesētu slāpes nodzeroties.

48.

Ja negribi izlutināties, kā sieviete, tad nepielaid nekad pie sevis par tuvu sievietes un bērņus.

49.

Sieviete pie vīrieŗa izvēles vairāk vērības grieŗ uz to, ar kādām acīm citas sievietes uz ŗo vīrieti skatās, nekā uz to, kā ŗis vīrietis viņai pašai patīk.

50.

Sieviete ir tik liela egoiste, ka tā nevar paciest pat to, ka kāda cita bauda to, ko viņa pati atstājusi bez ievērības.

51.

Es pazīstu sievietes: Ja tu kaut ko gribi — viņas to bieŗi negrib, bet ja tu ko negribi, tad viņas to katrā ziņā grib.

52.

Sievietes savu stūrgalvību sauc par „gribas-spēku“.

53.

Ir jau gan dažreiz arī labas, bet reti īsti vērtīgas laulības.

54.

✓ Laulības dzīvē iet gluži tāpat kā tiesu procesā: viena puse ir pastāvīgi neapmierināta.

55.

Laulības važas ir tik smagas, ka ļoti bieži ir jāpieaicina vēl „trešais“, kas lai tās palīdzētu nest.

56.

Mīla dara aklū, tādēļ arī iemīlējušies vienmēr sper aplamus soļus.

57.

Katra sievietē, pat vislielākā nevalā, tomēr apsedīsies, tiklīdz viņai kāds sāks ko stāstīt par mīlu un apprecēšanos.

58.

✓ Mīla ir gan ļoti veikla dzīves ķēkša, jo tā dzīvi dara īsti garšīgu, bet tikai ziemēļ tā ļoti bieži to „pārsāla“.

59.

Franči citu klātbūtnē nerunā par sievietēm tādēļ, ka tie baidās runāt pie tādiem ļaudīm, kuri varbūt sievietes labāk pazīst par viņiem.

60.

Jaunībā precēties ir par agri, bet vecumā — par vēlu.

61.

Agris ziedons, agrā mila —
Abi vienmēr ļaudis vīla:
Maigais ziedons salnas nesa,
Kaislā mila naidu dvesa.

62.

Atteikšanās no mīlas ir vislielākā bauda.

63.

Sievietes visvairāk liekas lūgties to, ko tās pašas ļoti gribētos vīriešiem dot.

64.

Viena sieviete — sīnkss, divas sievietes — sa-
pulce, bet trīs sievietes — elle. ✓

65.

Kalendārs un līgava der tikai vienam gadam. ✓

66.

Kas vieglāks par tvaikiem — putekļi; kas vieglāks par putekļiem — vējš; kas vieglāks par vēju — sieviete; kas vieglāks par sievieti — nekas.

67.

Ja sieviete dzer no mīlas kausa, viņai ar katru malku pieaug patika dzert vēl divus un trīs mal-
kus, bet vīrietim patika pieaug tikai tad, ja kausu
velk tam no lūpām tālāk nost. ✓

68.

Mīlēt un pie tam būt arī prātīgam ir vienīgi Dievam iespējams.

69.

Kāda mīla ir nelaimīga? Ikkatra, kuŗa tiek noslēgta ar laulību.

70.

Kaislība ir iesākumā kā svešnieks; vēlāk kā labs viesis un beidzot kā mājsaimnieks.

71.

Sieviete, kuŗa nonāvē savas miesas augli, ir sliktāka par cūku, kuŗa aprij savus sivēnus.

72.

Mīlai ir ļoti spēcīgs brālis — ienaidis, piesargies pirmējo ievainot, jo pēdējais var tevi nonāvēt.

73.

Jaunavas līdzīgas preču kuģiem: katra no tām grib pēc iespējas jo ātrāk iebraukt laulības ostā.

74.

Ja nebūtu drēbnieku, kā tad lai atšķirtu laulības ceremoniju no bērēm?

75.

Ja sieviete nemelotu, tad viņa kļūtu nepanesama, tāpat kā katra patiesība.

76.

Nav nekāds brīnums, ja kāda juveliera kundzes acis mirdz kā dimanti, bet brīnums ir gan, ja pašam juvelierim nav — zelta sirds.

77.

Kāds mirstošs slimnieks jautāts tika
Vai sirds tam par to nesāpot,
Ka viņa sieva varbūt vēlāk
Sev otru vīru apprecot?

„Ak, kaut tā otram sieva kļūtu,
Tas atbildēja lēnu prātu,
„Tad jel vismaz viens cilvēks būtu
Kas maņu nāvi apraudātu.“

78.

Sieviete ir līdzīga žīdu grāmatai, kuŗa lasāma
tikai ačgārnī“.

79.

Negodīga sieviete vienā ziņā ir tomēr godīga:
viņa ir patiesāka un daudz atklātāka par godīga-
jām.

80.

Kas sievietei patīk, par to viņa vismazāk runā
un visvairāk slēpj.

81.

Kas otru sievu precē, tas nav pelnījis to, ka tas
no pirmās ir brīvs ticis.

82.

Iemīlējušos stāvoklis ir zāle; apprecējušos —
siens.

83.

Ja sieviete saka: „Es tevi mīlu vairāk nekā
drīkstu,“ tad še no mīlas vairs nav ne vēsts.

84.

Mīla ir dzīves pamats, ticība — virsotne, bet cerība un šaubas — ceļš starp abām.

85.

Kas kādas bagātas vecmeitas „skaistumu“ atrod, tas bez šaubām atrod un saņem no viņas pienācīgu „pateicības algu“.

86.

Vīrieši pētī sievieti līdzīgi barometram: viņi pazīst to — tikai knapi dienu uz priekšu. ✓

87.

Par ko vīrietis veselu gadu domājis un gudrojis, to sieviete sagrauj — vienā dienā.

88.

Mīla ir patīkamāka par laulību aiz tā paša iemesla, kādēļ romāns ir patīkamāks par vēsturi.

89.

Līgavas, kuŗas tik bagātas, ka tās spēj nodrošināt nākošā vīra nākotni, neļauj vis pētīt savu pagātni.

90.

Ļoti maz ir tādu pieticīgu sieviešu, kuŗas nejutās apgrūtinātas no sava „pieticīguma“.

91.

Ja tu gribi dabūt zināt, ko īsti kāda sieviete par tevi domā, tad tev viņa — jāapprecē.

92.

Tagad divriteni brauc
Tik pa diviem ceļiem:
Pirmo mīlestība sauc,
Otro — „Zelta teļu“.

93.

Tikai tad sievietē ir ciešama, kad viņa atklāti
dusmojas.

94.

Sieviete laikam nekad neredz to, kas viņu
skūpst, jo citādi taču tā nekad neteiktu, ka viņai
esot nozagts skūpst.

95.

Visu ļaunumu sakne ir — sievietē. ✓

96.

Vīrieša mokas ir neiegūto sievieti iegūt un ie-
gūto projām dabūt, bet sievietes mokas iegūtai tapt
un nepamestai kļūt.

97.

Precēties nozīmē savus pienākumus pavairot un ✓
savas tiesības pamazināt.

98.

Daudzi veči apprec gluži jaunas sievas, lai tiem
būtu vismaz kas vēlāk acis aizspiež un jaunas sie-
vas taisni to prot ļoti „pamatīgi“ izdarīt.

99.

Sieviete caur prečību kļūst brīva, bet vīrietis ✓
caur to pazaudē savu brīvību.

100.

Sieviete mazāk baidās no pašas nelaimes nekā no šās nelaimes tuvošanās.

101.

Sieviete grib, lai viņu vienmēr redz; labāk tā pacieš neieredzēšanu nekā nemaz neredzēšanu.

102.

Sieviete tikai tāpēc necieš vīrieša grēku, ka tas nav grēkojis ar viņu, bet ar kādu citu sievieti.

103.

✓ Sieviete visvairāk cieš tādēļ, ka tā vīrietim tic, bet vīrietis tādēļ, ja tam sieviete netic.

104.

Laulātie ļaudis ir ļoti bieži līdzīgi diviem tauku pilieniem ūdenī, kuŗi peld, bez kā tie jēl kādreiz kopā saplūstu.

105.

Varbūt vīrietis ir liels patmīlis, bet pats sevi viņš nu gan nemīlē.

106.

Triju sieviešu filozofija: Pirmā: „Man šķiet, ir labāk, ja vīram pēc kāzām tūlīn izstāsta visu savu pagātņi.“ Otrā: „Jā, bet tur vajaga ļoti daudz drošsirdības.“ Trešā: „Un arī labas atmiņas.“

107.

Laulības dzīvē vīrs pierāda visu, bet neapgalvo neko; sieva turpretī nepierāda neko, bet apgalvo visu.

108.

Cik viltīga tomēr ir sievietes sirds,
Vai nu tā joko, vai arī sūdzas:
Te tikko tā smaida, te — asaras mirdz;
Viss tikai viltība — pat ja tā lūdzas.

109.

Sieviete ar klusēšanu panāk daudz vairāk, nekā
ar runāšanu. ✓

110.

Mīla ir akla un tādēļ laulība to operē.

111.

Neviens duets netiek tik nepareizi dziedāts vai
spēlēts, kā laulības duets. ✓

112.

Skaista sieva ir acīm paradīze, dvēselei — elle,
bet naudas makam — šķīstīšanas uguns. ✓

113.

Sieviete līdzinās zivij: plašos ūdeņos tā dzīvo
mierīgi, bet kad to saņem „rokās“, ta tā spārdās
bez jēgas. ✓

114

Vīrietis uzpurējas no sava pārspēka, bet sie-
viete tad, ja viņai pietrūkst spēka.

115.

Sievietes daiļuma formām nav receptes rakstā-
mas; kas radības bezgalīgo formu dažādībā neat-
rod daiļuma, tam nekādas daiļuma formas nevar li-
dzēt.

116.

Sieviete ar savu miesu prot pat debesis iekārot, bet vīrietis knapi — ellē jēdz tikt.

117.

Mīla aizdzen laiku un laiks atkal savukārt aizdzen mīlu.

118.

Sieviete vairāk baidās no laba sākuma, nekā no sliktām beigām.

119.

Nav jau vēl katrreiz patiesi kāda nelaime, ja sieviete kliez.

120.

Ādam, kur tu esi? prasa pat viszinošais Dievs, nu kā tad es, vienkārša sieviete, lai neprasu: jā, kur tad ir mans vīrs?

121.

Ir sievas, kuŗas savu vīru vēl neizteiktās vēlēšanas uzmin, lai katrā ziņā pret pēdējām rīkotos un tās apkaŗotu.

122.

J Sievas ir vislabākās trepes, lai tiktu sadzīvē „uz augšu“, tikai uz šīm trepēm nekad nedrīkst apstāties.

123.

J Sieviete ar savu skaistumu bieži spēlējas tikpat neprātīgi, kā mazs bērns ar nazi — viņa pati sevi beidzot smagi ievaino.

124.

Ar pirmo viņa bučojas,
Uz otro slepen lūkojas,
Pēc trešā sirds tai ilgojas...
Cik lieliski tā spēlējas!

125.

Sievietes ir uz visu ko spējīgas — pat labu darīt.

• 126.

Sieviete līdzīga peļuslazdam: viņai nav jāķer vīrieši, tie paši nāk un ļaujas noķerties. ✓

127.

Sajūsmas un mīlas plūdi labu daļu ienes bezdibinī, bet daudz vairāk tie izsviež — uz sēkļa. ✓

128.

Mīla ved pie laulības, bet kaislība pie šķiršanās.

129.

Skaista un pie tam arī uzticīga sieva ir tāds pat retums, kā kāds ideāli tulkots dzejas darbs: tas nemēdz būt skaists, ja tas ir oriģinālam uzticīgs un nemēdz būt uzticīgs, ja tas ir skaists.

130.

Uz suņa uzticību var droši rēķināt līdz pat viņa nāvei, bet uz sievas uzticību tikai līdz zināmam izdevīgam gadījumam. ✓

131.

Vislielākā kaislība tomēr ir mazāka, nekā vismazākā mīla.

132.

Neviens vīrietis sievietes neviļ; vispārīgi viņas pieviļas pašas.

133.

Sieviete, kuŗa tikumu liek novārtā, ir līdzīga tādai dārglietai, kuŗai izkritusi pārle.

134.

Kaislību sajūst ir vieglāk nekā kaislību uzmodināt.

135.

Vīrietis meklē tikumu un atrod kaislību; sieviete meklē kaislību un atrod tikumu.

136.

✓ Tiek apgalvots, ka sievietes esot ziņkārīgas, tomēr, vismaz vienā gadījumā tas gan nav taisnība: sievietes nemēdz interesēties par to, kur vīrs ņem to naudu, ko viņas notērē.

137.

Vīrieši tic, ka viņi „zina“ visu, ko tie grib, bet sievietes „zina“ arī to, ko vīrieši negrib zināt.

138.

Nelaimīgi apprecējušās sievietes „sapņo“ par laulības laimi, bet laimīgi apprecējušās turpretī — par mīlas laimi.

139.

Ar „īstenību“ var pievilkt tikai vienu simtdaļu no sievietēm; ar patiesību vēl mazāk, bet ar meliem viņas ir visas iegūstamas.

140.

Velns pievīla pirmo sievu, ✓
Pirmo vīru atkal leva,
Tā, lūk, sieva velna varā
Un ko viņa grib — vīrs dara.

141.

Vīrs noslēpj savu milu — sieva paslēpjas aiz viņas.

142.

Vīriešu gudrību mīlas lietās vērtē pēc viņa ✓
draudzeņu skaita; vai patiesībā draudzeņu skaits
skaisti nepierāda — vīrieša muļķību?

143.

No bērniem var spriest par viņu vecāku laulī- ✓
bas laimi vai nelaimi.

144.

Skaistām sievietēm nav „pagātnes“, bet negli-
tajām nav „nākotnes“.

145.

Vīrieši klusē, bet sievietes — noklusē.

146.

Ir jau jauki noskatīties brīvi lēkajošos zirgos, ✓
bet priekš materiālās labklājības ir labāk, ja viņus
iejūdz; tāpat ir skaisti vīrietim un sievietei jūsmot
mīlā, bet priekš valsts ir labāk, ka tos iejūdz ģime-
nes vezumā un vada ar laulības grožiem.

147.

Mīla nekad neļaujas sev pavēlēt.

148.

✓ Vīrietis drīkst gan aprīnot skaistu sievieti, bet tikai nekad kādas citas sievietes klātbūtnē.

149.

Vīrieši izgudro „modes“ veikala nolūkos un sievietes pārvērtē šīs modes savu veikalu nolūkos.

150.

✓ Jo vairāk kāds vīrs lepojas ar savas sievas ārpusi, jo mazāk iekšējā pieder viņam pašam.

151.

Tas labākais pie sievietes skūpstā ir tas, ka viņai pie tam ir jāklusē.

152.

✓ Sieviešu savstarpējā draudzība ir līdzīga mēnessgaismai: tā nobāl, tiklīdz uzlec mīlas saule.

153.

Sieviete, kuŗa katru aizspriedumu vērtē augstāk par savu pārlicību, tāpēc arī tā nezina ko grib, un mēs, vīrieši, nezina, ko viņai dot.

154.

Jo krāšņāk kāda „dāma“ apģērbta, jo niecīgāks izliekas viņas pavadonis — vīrietis.

155.

Tāpat kā vīrietis neļaujas sevi atminēt, neviena sieviete neļaujas sev padomu dot.

156.

Sieviete sniedz tāpēc daudz,
Lai sev vairāk gūtu;
Viņa tevi „dārgo“ sauc,
Lai jo „dārga“ kļūtu.

157.

Sievietes nepastāvību mēs peļam tikai tai ga- ✓
dījumā, kad mēs par viņas upuriem esam kļuvuši.

158.

Sieviete ir smaršīgam ziedam līdzīga: viens ✓
zieds smaršo jauki, bet daudz ziedu apreibina.

159.

Skaista sieviete ir kā lampa lapenē, ap kuŗu ✓
vīrieši, kā tauriņi lidodami, sāpīgi apsvilinās.

160.

Sieviete savas patmīlības labad ir smalkjūtīga,
bet vīrietis savas smalkjūtības dēļ ir — patmīlīgs.

161.

Sievieti ievainot ir grūti, bet apvainot — ļoti
viegli, jo taisni savas nejutības dēļ tā visvairāk ap-
vainojas.

162.

Skaistums piedod sievietei vairāk spara, nekā ✓
prāts.

163.

Vajaga tikai prātīgu vīriešu sabiedrībā pēkšņi ✓
ierasties skaistai sievietei un — nerru māja ir ga-
tava.

164.

Kas ir pēriens, to gandrīz ikkatrs no mums zin, bet kas īsti ir mīla, to vēl neviens nav izdibinājis.

165.

Ir jau patiesībā tikai viens vienīgs „sieviešu jautājums“, un tas skan: „Vai tu mani mīli?“

166.

Vīrietim visskaistāka šķiet tā sieviete, kuŗa nav iegūstama nevienam vīrietim.

167.

Ja sieviete ir atturīga, tad gan visvairāk tāpēc, vai tikai kāds neredz un nedzird.

168.

✓ Ir sievietes, kuŗām tikai spārni vien vēl trūkst, lai tās būtu „pilnīgas“ zosis.

169.

Reti prieki, bet biežas bēdas ir laulāto ļaužu dienišķīgā maize.

170.

Sieviete ir vairāk nožēlojama, nekā nīstama, jo daudz kā viņai nav tikai tāpēc, ka „nedrīkst“, un daudz ir tāda, kam „jābūt“.

171.

○ Visdārgākais vīram vajadzētu būt viņa sievai, tomēr pa vislielākai daļai tās ir viņa sievas — drēbes.

172.

○ Laulības stāvoklis laikam tādēļ tiek turēts par svētu, ka viņā ir ļoti daudz „mocekļu“.

173.

No divreiz uzsildītas zupas, ✓
No daktera, kuņš dumjš kā krupis,
No sievas, kuņu jāda jupis,
Lai katru sargā žēlīgs Dievs.

174.

Apbrīnojama lieta: Mana sieva ir „gatavais ✓
velns“, bet „ragi“ ir man. Dīvaini!

175.

Ja sieviete būtu tāda, kāda viņa patiesībā ir, ✓
tad vīrietim nemaz nevajadzētu būt tam, kas viņš
arī nemaz patiesībā nav.

176.

Sieviete iedomājas daudz zinām, ja tā kautko
dzirdējusi, bet vīrietis iedomājas daudz ko dzirdē-
jis, ja viņš kautko zin.

177.

Sieviete grib būt laba, lai nekļūtu slikta, bet
vīrietis kļūst slikts visvairāk tādēļ, ka viņš grib
būt labs.

178.

Sievietes un Dieva gudrībai ir viena kopēja ✓
iezīme: lai saprastu, tad jāpaliek par mulķi.

179.

Galvenais sievietei vienmēr aizmirstas, bet to-
ties tā labāk atceras sīkumus.

180.

Sieviete dzīvi lasa pa burtiem, bet vīrietis veselēm teikumiem. Tādēļ arī ikkatra sieviete kaut cik der, bet vīrietis vai nu der ļoti labi, vai arī nemaz neder.

181.

Sieviete līdzīga uzticīgam kareivim, kurš atkāpjoties nekā aiz sevis negrib atstāt; ko nevar līdzī pašņemt, to vismaz sabojā.

182.

Daudzas sievietes līdzīgas vīkalam, kuŗa vērtība pastāv — tikai izkārtņē.

183.

Sieviete tikai tad nepastāv uz savu gribu, ja vīrs tai liek darīt to, kas viņai pašai patīkams.

184.

Visas sievietes ir mīklas, bet ļoti reti kāda no viņām ir — prēmiju mīkla.

185.

Nopirkt var tikai to, ko pārdod. Ikkatrā cilvēkā, bet it īpaši sievietē ir — daudz tāda, ko tā negrib un nevar pārdot. Tikai tāpēc arī ne vienmēr sieviete ir pērkama.

186.

Sieviete priekš vīrieša ir skaista tikai tik ilgi, kamēr viņa pati sava skaistuma neapzinās.

Tuvojies sievietei „palēnām klāt“ —
 Tevi tā drīz sāks nicināt:
 Apstājies — vēligi noraugies —
 Viņa tad pati tev tuvosies;
 Apgriezies, aizej, tik atskaties —
 Sieviete pati tev pakaļ skries.

Divdesmit gadus veca sieviete jautā: „Kāds viņš ir?“, 30 gadus veca: „Kas viņš ir?“, bet 40 gadus veca: „Kur viņš ir?“

Jūs neatradīsiet sievieti nekad bez atbildes, pretējā gadījumā tā būtu — bez mēles.

Sievietei var gan dažreiz trūkt gudrības, bet nekad tai nepietrūkst viltības.

Pacietība ir māksla un pie tam vēl viena no visgrūtākām; sievietes to nekad nevar iemācīties, bet gan tās prot to mācīt.

Kas sievietei tic, tas piekrāpjas, bet kas viņai netic, to viņa — piekrāpj.

Sievietes ir tāpat kā augļi — apkožlāti tie pazaudē savu vērtību.

194.

Padarot kādu vīrieti netīru, sieviete jūtas jau sevi nomazgājusi, lai gan mēs zinām, ka pat pēc zābaku tīrīšanas ir jāiet rokas nomazgāt.

195.

Katrs vīrietis cenšas būt tāds, kādu to vēlas sieviete, un ja viņš top beidzamais nelga, tad tas notiek sievietes nevēlēšanās dēļ.

196.

Pie sievietēm vienmēr sirds uzvar prātu.

197.

Sieviete nemaz tik slikta nebūtu, ja viņa tik daudz necenstos „laba un godīga būt“.

198.

Ir labāk labi pakārties, nekā slikti apprecēties.

199.

✓ Ja tu ej pie sievietes, tad neaizmirsti paņemt līdzīgu naudas maku un — pātagu.

200.

✓ Iemīlies manis dēļ kauču arī ātri, tikai saderinies lēnām, bet apprecies — reti.

201.

✓ Pat saule nepretojas, ka tai ir savi plankumi, bet sieviete... sieviete pat dzirdēt negrib to, ka viņā var mājot arī kāds traips.

202.

Sieviete tic ikkatram spēkam, izņemot vienīgi savam spēkam.

203.

Kas bez sievas iespēj būt, — ✓
Brīvs no visām bēdām,
Lai gan, bez kā derīgs kļūtu,
Pazūd tas bez pēdām.

204.

Slepenas derības ļoti reti noved pie atklātas laulības.

• 205.

Sieviete ir vienmēr tai pārlicībā, ka slikta tā paliekot vīrieša dēļ, bet laba — tas jau esot taisni viņas dabā.

206.

Ja sieviete priekš atsevišķa, viena vīrieša būtu tāda, kāda tā izliekas priekš visiem vīriešiem — tad viņa nebūtu iegūstama nevienam.

207.

Lai nu kur ticība sievieti nemaldina, bet pie vīrieša „mūžīgās mīlas“ tā vienmēr maldās.

208.

Pie viņa glāzes zvērētā mīla ilgst — tikai līdz nākošam rītam.

209.

Sievietē vajaga būt visvairāk noslēptu patiesību, jo viņā ir visvairāk — atklātu melu.

210.

Kam ļoti ļauna sieva, tas mazāk bīstas no velna.

211.

Vīrietis par laimi sauc to, kas vēl būs, bet sievietē to, — kas jau pašreiz ir.

212.

Jauna meitene ir — vēstule bez adreses; precēta sieva — vēstule ar adresi, bet vecmeita ir — vēstule uz pieprasījumu.

213.

Priekš vīrieša nav sliktu sieviešu, tikai... daudzās no viņām ir neciešamas un nepanesamas.

214.

○ Kas ar Amora liesmu taupīgs jaunībā, tas spēj to pielietot pat sirmā vecumā.

215.

Sieviete ir visspēcīgāka tad, kad viņa tiek mīlēta, bet vinespēcīgāka tā ir tad, kad viņa pati mīlē.

216.

Kas par kādu sievieti izsakās slikti, tas to ir kādreiz „pārāk stipri mīlējis“.

• 217.

Vai sievietēm ir tikpat daudz prāta kā vīriešiem, to es neņemos izšķirt, bet ka viņas nav tik bezprātīgas kā dažs labs vīrietis, tas, man liekas, ir neapstrīdams un neapšaubāms.

218.

Sieviete pat nepatīkamo sajūtu kausus laizīdama izsūc, kurpretim vīrietis tos grib — vienā malkā iztukšot.

219.

Jauns zeņķis, lai cik mežonīgs,
Kļūst sievas priekšā nevarīgs;
Kad sieva viņu „tupelē“,
Tas gatavs list — kaut pagultē.

220.

Sievieti mēdz dēvēt par radības kroni, tomēr
šis kronis bieži vien izrādās „ērķšķu kronis“.

221.

Sieviete grib, lai to iekaro un iegūst tā, kā viņa
to vēlas, bet ja šī iekarošana un iegūšana nenotiek
pēc viņas prāta, tad tā šo iegūšanu sauc par uz-
bāzību.

222.

Labs vīns un skaista sieva ir — divas saldās
indes.

223.

Neviens vīrieša solis sievietei neizliekas par
rupju, ja tikai tas saskan un sakrīt ar viņas tiešajiem
ieskatiem un nolūkiem.

224.

Skaistai sievietei var piespriest uz reizi divas
godalgas: vienu par skaistumu, bet otru — par
mulķīgumu.

• 225.

Ikkatra jauna mīla padara vīrieti mulķīgāku, bet
sievieti gudrāku.

226.

✓ Sieviete ir tikai divi argūmenti sevis attaisnošanai un vīrieša pievilšanai: „skaistums“ un „laba sirds“. Pēdējo tā izlieto pie grimšanas, bet ar pirmo iet uzbrukumā.

227.

Sieviete no viena patiesa skata saprot daudz vairāk, ka vīrietis to mīl, nekā, ja tas gribētu to pārliecināt ar daudziem cikliem mīlas lekciju.

228.

Sieviete ar laiku nāk gados, bet sieva — nedēļās.

229.

✓ Sieviete piepilda un izdzer savu mīlas kausu klusējot, bet nabaga vīrietim — mute ir izžuvusi runājot vien, kamēr tas tiek pie pirmā malka.

230.

Atraitne ir ļoti zema sēta, pār kuŗu ikkatrs labprāt pāri lec.

231.

Atraitnes kleite norāda uz — pagātņi; viņas asaras uz — tagadni, bet viņas sirds sapņo par — nākotņi.

232.

✓ Sieviete visgarlaicīgāks ir tāds vīrietis, kuŗš daudz un interesanti runā, jo tā viņai ļoti ilgi jāgaida, kamēr tā tiek pie — „es tevi mīlu“.

233.

Ikdienas ļauna sieva rājas,
Labs laika kavēklis tas viņai mājās,
Kad apnikst tas, tad viņai prātā krit:
„Pag', iešu sirdi izkratīt
Un jaunas ziņas papētīt!“

234.

Kam ir sieva un trīs meitas, tam ir — četri lie-
tuvēni mājā.

235.

Divas sievietes un viena zoss, un — tirgus
mājās.

236.

Labā sieva ir savam vīram visskaistākā un vis-
derīgākā debesbalva, bet ļauna — vislielākais un
visbriesmīgākais elles sods jau šinī pasaulē.

237.

Ja vīrieši saprastu sievietes, tad tiem nevaja-
dzētu nevienas slavasdziesmas viņām skandināt, jo
sievietes neslāpst tik daudz pēc ovācijām, cik pēc
vīriešu mīlas.

238.

Preč svešu un vienaldzīgu vīrieti sieviete ir vis-
patiesīgāka, bet mīlam tā tikai melot grib.

239.

Lai sieviete ticētu, ka tu viņu mīli, tad tev viņa
papriekšu jāpārlicina, ka tu visas pārējās sievietes
nīsti.

240.

Sieviete ir visskaistāka naidā, jo vienīgi naidā tā ir kaut cik patiesa.

241.

Kas zemei saule, tas sievietei — skaistas drēbes.

242.

Labi gan, ka mēs no sievietes daudz ko vēlamies, bet vēl labāk būtu bijis, ja sieviete pati no sevis vēlētos un mēs šo vēlēšanos pabalstītu, jo ko līdz sievietes piekrišana mums, ja tai trūkst pašpiekrišanas.

243.

☉ To, ko eņģeļi dēvē par debesprieku, to, ko velni tura par elles mokām, to cilvēki sauc par mīlu.

244.

Vīrietis, kuŗu sieviete spēj samaitāt, nav nemaz to vērts, lai viņu kā vīrieti suminātu.

245.

Milas puķe grib tikt aplaistīta ar — asarām.

246.

Mila bez bēdām un asarām ir — jūra bez sudrabiem un mirdzošiem vilņiem.

247.

Kam sieva un bērni, tam ir arī trūkums un bēdas.

248.

Tiklīdz mīla iekšā nāk,
Prāts pēc durvīm meklēt sāk,
Un kad mīla „apsēžas“
Prāts kā putniņš „aizlaižas.“

249.

Sieviete un vīrietis līdzīgi divām dziesmām,
kurās saskanētu tikai tad, ja vienu sāktu no tās
vietas, kur otrā beidzas, un ja otra beigtos tur, kur
pirmā iesākas.

250.

Mīla, kā divu dzimumu savstarpējā tieksme, nav
jau vēl laime, un ja tā ieiet vēl nepareizās sliedēs,
tad tā kļūst pat par vislielāko nelaimi.

251.

Sieviete ir visskaistākā zemes rota, man šķiet,
tikai tad, kad viņa ieiet — zemē.

252.

Jā! Sieviete ir otrā saule, bet nedod, Dievs, to
pateikt viņai, tad no viņas i mēness vairs neiz-
nāks.

253.

Jaunībā sieviete spēlējas ar vīriešu sirdīm, bet
vecumā — pati ar savu.

254.

Mīlai mēdz būt ļoti reti — iemesli, bet par to
tai ir ļoti biežas — sekas.

255.

Sieviete pie vienaldzīga vīrieša ar mieru nodzīvot vai gadu, bet pie patīkama negrib palikt ilgāk par dienu, un „vistuvākajam“ tā stāsta, ka tai „tūliņ“ jāiet. Tā sieviete pārbauda vīrieti, kā Dievs Jēkabu.

256.

Mīla ir kā mēnesis, jo nekad nestāv uz vietas: vienmēr tā kustas augšup vai lejup, un pie tam vienmēr aug vai dilst.

257.

Iemīlējies cilvēks ir kā tuvredzīgais, kas līdzīgs strausam: viņš domā, ka viņu neredz tie, kuņus viņš pats neredz.

258.

Vīrieša uzbrukumi sievietei līdzīgi smagā liellgabala šāvieniem, kuņi iet ar tādu troksni, ka no trāpīšanas diezgan viegli var izbēgt, bet sievietes uzbrukumi vīrietim līdzīgi ložmetēju ugunij, no kurās, pat nemanot, ļoti viegli var dabūt galu.

259.

Ja tev ir nauda — domā par precēšanos, bet ja nav naudas — tad tu esi laimīgs, jo tad tev par precēšanos nav jādomā.

260.

Sievietei uz lūpām medus, ✓
Sirdī slēpta inde tai;
Skūpsti to — tā kūst kā ledus,
Preci to — kliegsi „vai!“

261.

Tagadnes sieviete, pretēji paradīzes Ievai, va- ✓
rētu viegli kārdināt jebkuŗu čūsku.

262.

Ar sievieti jābūt ļoti uzmanīgam: ja tu viņu
sāksi slavēt, tad tā top par tādu velnu, kuŗa priekšā
pat Dievam jāmetas ceļos.

263.

Mīla ir ar cukuru apkaisīti — pipari.

264.

Sieviete ir — mūžīgās inkvizīcijas visgalvenā- ✓
kais rīks.

265.

Neprecētai sievietei ir — septiņas rokas un ✓
viena mēle, bet precētai turpretim septiņas mēles
un viena roka.

266.

Kāpēc kāzu dievs Himenējs tiek tēlots ar later-
nu rokā? Tāpēc, lai viņš apgaismotu to nesade-
rību, kuŗu laulātie pirms kāzām neredzēja.

267.

Laulība tomēr ir un paliek — ideāls.

268.

Mīlēt ir — būt plnīgi vienam; tikt mīlētām ir — kļūt par otra dzīves sastāvdaļu.

269.

Labāk ar stipru roku sadragāt mīlas trauku, nekā ieliet viņā melu indi un vienaldzības rūktumu.

270.

Sieviete, kuŗa padodas pie pirmās prasības, ir netikle, jo vīrietis, kuŗš met pirmās mīlas bultas, ir kareivis, kuŗš ar apdomu sagatavo savus ieročus gaidāmajai, ilgstošai cīņai .

271.

Sievietei ir vēlēšanās salīdzināt savus mīļākos un nevienu no tiem tā nespēj aizmirst.

272.

✓ Sirsnība un uzticība ir viens un tas pats — tas ir viss mīlas kōdekss.

273.

Precēties, lai kļūtu bagāts ir — zemiskums un neģēlīgs veikals, kuŗā paredzama bagātīga „ragu likšana“.

274.

Sieviete mīl slēpt un slēpties tādēļ, ka apslēpjoties, tā tiek visvairāk meklēta, bet „atrastai“ — vīrietis iet vienaldzīgi garām.

275.

Mīla sastāv no trīs ceturtdaļām — ziņkārības.

276.

Ar laulību kas domā milu stiprināt,
Tam atgādinu vēlreiz labi padomāt,
Cik bieži laulība ir milas kaps
Un sieva virs šā kapa — krusta stabs!

277.

Mīla pat velnu pārvēršot par eņģeli, bet godīgu
cilvēku tā nekaunas bieži pataisīt par lopu. ✓

278.

Romantiskā mīla ir visnelaimīgākā un vissāpīgākā,
jo viņā visvairāk mīt vilšanās.

279.

Sieviete tikai tad teiks: nu es esmu brīva, ja
vīrietis būs jau no viņas važās kalts, bet kāmēr
vīrietis staigās uz brīvām kājām, tikmēr sieviete
pastāvīgi gaudosies par savu gūstniecību, verdzību
un nebrīvību.

280.

Nekur nav tik daudz nejutības, kā — jūtīgajā
sievietes dvēselē.

281.

Sievietei visvairāk sāp sirds tad, ja kāds caur
viņu tiek pie prieka.

282.

Taisni milas dēļ mēs visvairāk naidojamies, bet
lai padomājam, kas tā par mīlu, kuŗa spēj izaugt
tikai naida zemē.

283.

Sieviete labāk jūtas apmierināta, ja kauču ēzēlis viņu noskūpstā tā, kā tas no viņas pieņemts un atzīts, nekā, kauču arī krietns vīrietis, ja viņš skūpstā to tā, kā tas nesaietas ar viņas izstrādātu plānu un tieksmēm.

284.

✓ Mīla ir tāds stāds, kuŗš viskrāšņāk uzzied, ja to nemaz „nelaista“, jo viņš nemīl kopšanas.

285.

Ja vīrietis pie sevis aicina viesus, tad to galveno, tuvāko un augstāko viesi min pirmo, bet sieviete to „galveno, augsto un mīlāko“ — nemaz nemin un ja min, tad tikai pašās beigās.

286.

Sieviete savās dziņās ir straujāka par vīrieti, bet nekad tā nav tik demonstratīva, kā pēdējais. Tādēļ mēs arī maldāmies domādami, ka sieviete dzimumdziņās esot vājāka par vīrieti.

287.

Mīla ir tikai tik ilgi mīla, cik ilgi mēs paši sevi viņai ziedojam.

288.

Mīla ir sievietes spēks, tā ir viņas vadošā zvaigzne, tā ir viņas ceļa kompass.

289.

Upēm un sievietēm ir vienāda gaita: abas tās mīl doties — uz leju.

290.

Kas nedzer, nesmēķē, nedz arī dzied, ✓
Bet tikai mīlā paradīzi šķiet,
To sieva ievēdis drīz elles briesmās:
Viņš kaislē degdams — sadegs mīlas
liesmās.

291.

Mīla ir tās zelta trepes, pa kurām iemīlējušies
domā uzkāpt „debesīs“, t. i. sasniegt labklājību,
prieku un laimi, bet vēlāk, nonākuši trūkumā, bēdās
un nelaimē, tie pārlicinas, ka šīs trepes tos nove-
dušas — ellē.

292.

Iemīlies! Cik labās, lēnīgas, klusas un mīlas ✓
jaunavas! Apprecies — cik ļaunas, ķildīgas, plāpī-
gas un negantas sievas! No kurienes šīs šausmī-
gās pārmaiņas?

293.

Tagadnes laulība ir — prostitūcijas māja, kurā
laulātie ieiet nenosarkstot un par velti; šīs riebi-
gās „mājas saimnieks — laulība“ ar pieņemtu, ne-
glītu smaidu sagaida jūs un glēvi spiež jums roku.

294.

Mīla ir tāda vienība, kurā nav dalāma, lai tā
neietu bojā; krietns cilvēks nekad nevar mīlēt di-
vus radījumus reizē ar tām pilnīgām jūtām, kurās
saucas „mīla“, nepieviļot vienu no tiem.

295.

Nekas nedara vīrieti tik nervozu kā sievietes viltīgās asaras; laime, ka tās tik ātri nožūst!

296.

Ja mēs ticam, ka cilvēces nākotne — mūsu bērnos, un tādēļ arī mēs tos dievinām un turam svētus, tad mēs nedrīkstam viņu iegūšanas ceļu — mīlu pārvērst par —vircas grāvi.

297.

Laulībai jātop pār mīlu un tā nekad nedrīkst būt nekas cits, kā tikai — īsta mīla.

298.

Labā un cēla laulība nav tikai mīlas, higiēnas, sabiedriskas ekonomijas, jūtu vai dailes jautājums; tā nav pat tikai divu domu veidu vienība, nav vienkāršs kaisles apmierinājums, bet visu šo dažādo priekšstatu pilnīgākā harmonija.

299.

Ar varu jūs nekad nevarēsiet piespiest sevi patiesi mīlēt, bet ar nemākslotu, dabīgu skaistumu, cēlu garu, graciozām, maiguma pilnām kustībām, daiļu sirdi un čaklām rokām jūs varat radīt pret sevi viscēlākās jūtas; iemācieties tās glabāt, jo tās ir vienīgās, īstās „laimes atslēgas“, un jūs tiksiet patiesi mūžīgi mīlēti!

300.

Galū galā man jāpiemetina, ka mīla nav nekad bijusi un arī nekad nebūs — „gluži akla“, jo viņa visos laikos ir vienmēr pratusi un arī turpmāk prātīs saskatīt vismaz to — „kur ir vairāk naudas“.

Laimes atslēga.

(Meldija: Es nezinu un nesaprotu.)

Jā, mīla nes mums svētlaimību:
Caur viņu kļūstam bagāti!
Tā dziedāja ar pārlicību
Jau senos laikos romieši.

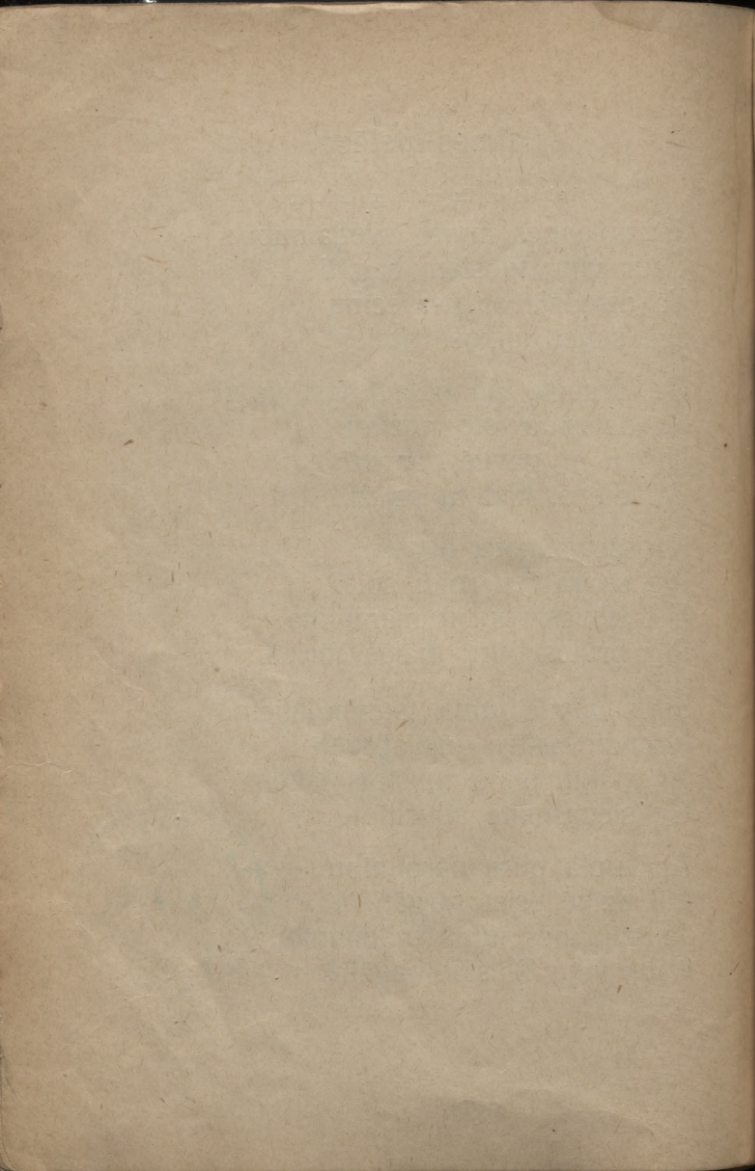
Tu, draugs, jau nojaut instinktīvi
Šo dziesmu īsto nozīmi
Un tu ar gaviļē par dzīvi,
Tai dienā, kad tu sajūti,

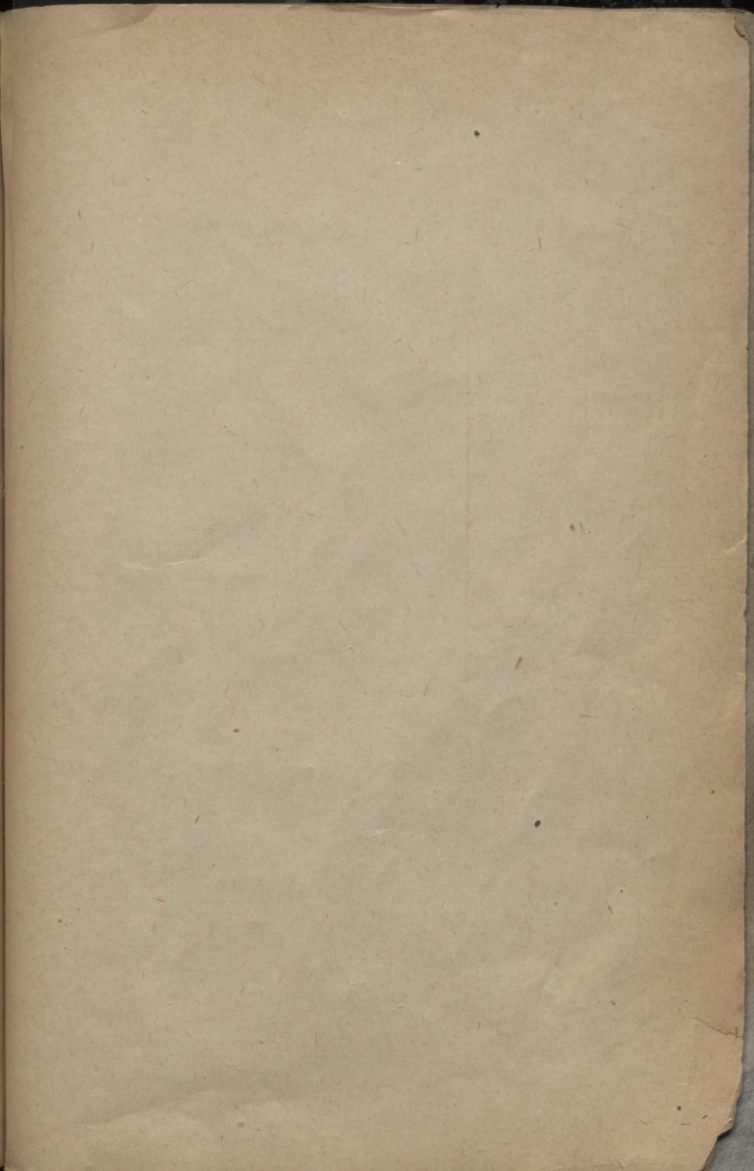
Kā sārtaidzīte, ligaviņa
Pie altara tev roku spiež,
Bet sievastēvs un māmuliņa
Par brūtes pūru mājās spriež,

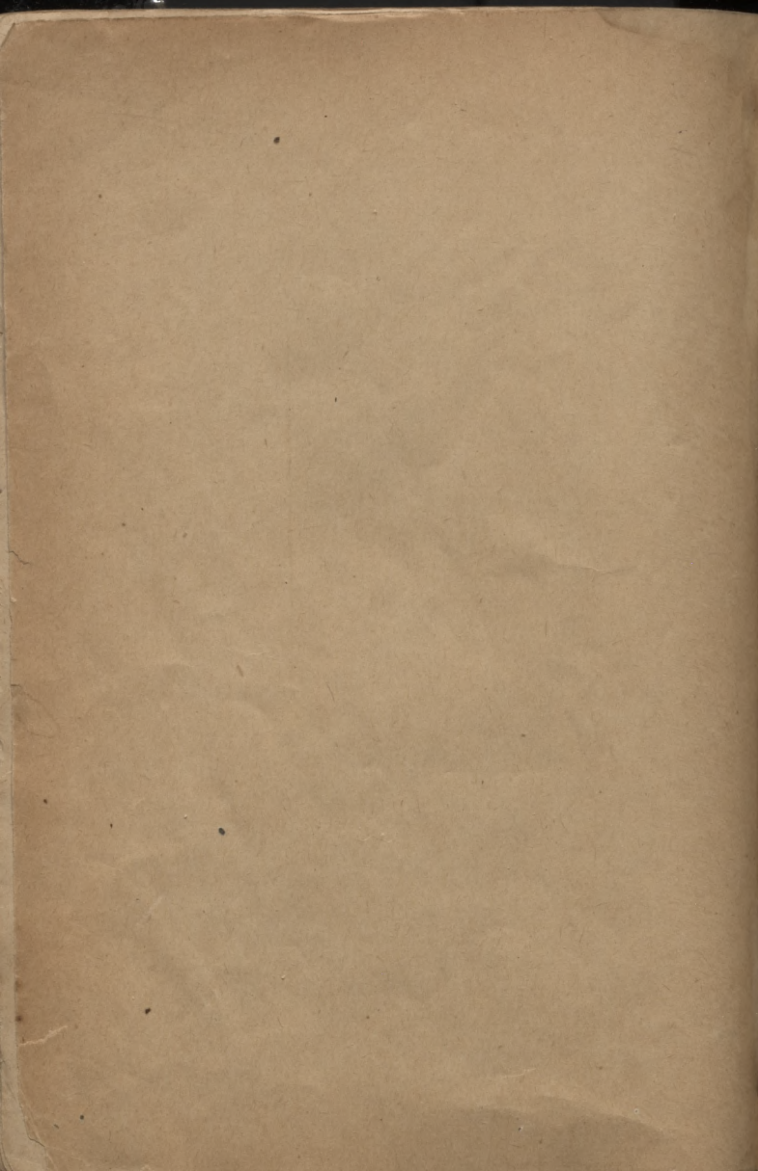
Sirds gaviļē jums, jaunlaulātiem,
Kad sievastēvs jūs apsvēti
Ar maku, pilnu tūkstots latiem
Un sievasmāte apveltī

Ar kuplā pūra pārpilnību —
Lai dzīvē esiet sargāti . . .
Ja mīla nes jums svētlaimību:
Caur viņu kļūstat bagāti!

LATVIJAS NACIONĀLĀ BIBLIOTĒKA

0309061278

Cena 70 sant.

2. NOV. 1933